

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 19 stycznia 1924 r.

wydane w porozumieniu z Ministrem Pracy i Opieki Społecznej o zastosowaniu stałej jednostki do opłat ryczałtowych dla wyższych urzędów ubezpieczeń.

Na podstawie art. 1, 5 lit. b, 7 i 11 ustawy z dnia 6 grudnia 1923 r. o zastosowaniu stałej jednostki do obliczania danin, niektórych innych dochodów publicznych, oraz kredytów, udzielanych przez instytucje państwowe i samorządowe (Dz. U. R. P. № 127, poz. 1044), zarządza się co następuje:

§ 1. Opłaty ryczałtowe, ustalone w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 2 lipca 1923 r. w przedmiocie opłat ryczałtowych dla wyższych urzędów ubezpieczeń (Dz. U. R. P. № 68, poz. 526) przelicza się na franki złote według przeciętnego kursu franka złotego z 3 miesięcy poprzedzających ogłoszenie powyższego rozporządzenia: kwietnia, maja i czerwca 1923 r., a mianowicie licząc 1 frank złoty równy 11.369 mkp., w szczególności:

wyznaczoną w § 1 lit. a powyższego rozporządzenia kwotę 80.000 mkp. przelicza się na 7 franków złotych, zaś wyznaczoną w § 1 lit. b powyższego rozporządzenia kwotę 100.000 mkp. na 8 franków złotych.

§ 2. Postanowienia rozporządzenia IV Ministra Skarbu z dnia 15 grudnia 1923 r. o przejmowaniu przed terminem płatności podatków zaliczek waloryzacyjnych (Dz. U. R. P. № 133, 1105) znajdują odpowiednie zastosowanie przy uiszczaniu opłat ryczałtowych dla wyższych urzędów ubezpieczeń.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem 1 stycznia 1924 r.

Minister Skarbu: *W. Grabski*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Dąrowski*
